มั่งคั่งอย่างไร ... ไม่รู้จบ

นำเสนอเมื่อ : 8 มิ.ย. 2552

เวลาพูดถึงความมั่งคั่ง คนส่วนใหญ่อาจนึกถึงภาพคนรวยที่มีทรัพย์สินเงินทองมากๆ
และมีช่องทางที่จะทำให้ความมั่งคั่งเพิ่มพูนได้ต่อไปเรื่อยๆ

ที่จริงแล้วความมั่งคั่งสามารถมองได้หลายมุม จึงมีได้หลายความหมาย หลายระดับของความพอใจ แล้วแต่การตีความ บางคนบอกว่าการมีงานทำ มีความมั่นคงในอาชีพการงาน คือ ความมั่งคั่ง บางคนก็วัดความมั่งคั่งจากการมีมูลค่าสินทรัพย์เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

ทำไมคนเราจึงต้องแสวงหาความมั่งคั่งกัน สิ่งที่ซ่อนลึกๆ อยู่ในจิตใจของคนส่วนใหญ่ก็คือ “ความมีอิสรภาพทางการเงิน (Financial Freedom)” ลองนึกถึงสภาพที่เราไม่ต้องทำงาน แต่ยังมีเงินใช้โดยไม่เดือดร้อน หรือเรายังรักที่จะทำงาน
แต่ไม่ต้องอาศัยเงินเดือนนี้เป็นหลักในการดำรงชีวิต เราอาจนิยมความมีอิสรภาพทางการเงินได้ว่า

“อิสรภาพทางการเงิน หมายถึง
การที่คนเรามีหลักประกันทางการเงินที่มั่นคงเพียงพอที่จะใช้ชีวิตได้อย่างสุขสบายตามสมควรแก่อัตภาพ โดยไม่ต้องพึ่งพาใครมากจนเกินไป
และไม่ต้องผวาตผวากับปัญหาเรื่องเงินๆ ทองๆ ว่าจะมีไม่พอกับการจับจ่ายใช้สอยเพื่อดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในอนาคต”

ถ้าอิสรภาพทางการเงินเป็นเป้าหมายของคนส่วนใหญ่
แต่สังเกตหรือไม่คนที่พาตัวเองไปถึงระดับการมีอิสรภาพทางการเงินกลับมีไม่มากเลย มีเคล็ดลับอะไรหรือไม่ที่ทำให้บางคนบรรลุเป้าหมายในเรื่องนี้ได้ ตามเรามาสิครับ

1.1 ความมั่งคั่ง : เราสร้างขึ้นมาอย่างไร

วิชาการด้านการบริหารความมั่งคั่งส่วนบุคคล ระบุไว้ว่า ความมั่งคั่ง หมายถึง
ขนาดของสินทรัพย์สุทธิของบุคคลซึ่งมาจากสินทรัพย์รวมของบุคคลหักออกด้วยหนี้สินของบุคคล และการบริหารความมั่งคั่งของบุคคล หมายถึง
กระบวนการจัดการให้เกิดความมั่งคั่งอย่างยั่งยืนของสินทรัพย์สุทธิ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินสำหรับตนเอง หรือลูกค้าในระยะเวลาต่างๆ

คนที่สามารถสร้างความมั่งคั่งได้ คือ คนที่เห็นเคล็ดลับว่า

รู้หา ***(How to earn)*** คือ รู้วิธีใช้ความสามารถของตน (Human Assets) ในการหารายได้
การได้เงินเดือนจากการทำงานของเราเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องนี้ ยิ่งการงานประสบความสำเร็จ เงินเดือนก็จะสูงขึ้น
ยิ่งส่งผลให้ความสามารถที่จะออมได้มีมากขึ้น ซึ่งเป็นรากฐานอย่างดีของการสร้างความมั่งคั่งให้เกิดขึ้น
ช่องทางของการรู้หาไม่ได้มีเฉพาะการเป็นลูกจ้าง แต่การเลือกนำเงินทุนและแรงงานของเราไปลงทุนเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)
ก็ทำให้มีโอกาสจะได้รับผลตอบแทนที่สูง ซึ่งเป็นรากฐานของการออมเพื่อความมั่งคั่งได้เป็นอย่างดี

รู้เก็บ ***(How to save)***
การแบ่งรายได้มาเพื่อออมทันทีเป็นการสร้างวินัยการเงินเพื่อให้ฐานของเงินออมขยายตัวเพิ่มรองรับการสร้างความมั่งคั่งในอนาคต
และเงินออมควรแบ่งออกเป็นส่วนๆ ตามวัตถุประสงค์ของการออม ซึ่งมีทั้งระยะสั้นและระยะยาว

รู้ใช้ ***(How to spend)*** การใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเป็นหลักคิดสำคัญ
เพื่อให้รายได้ที่คงเหลือเป็นเงินออมมีเพียงพอที่จะใช้ขยายฐานสร้างความมั่งคั่งในวันข้างหน้า

รู้ขยายผล ***(How to invest)*** แนวคิดออมดีกว่าไม่ออม และออมก่อนรวยกว่า ยังไม่พอที่จะสร้างความมั่งคั่งได้
เราจะต้องเรียนรู้ว่าเงินออมของเรามีทางเลือกอะไรบ้างที่จะนำไปขยายผลให้เหมาะกับระดับความเสี่ยงที่เรายอมรับได้ ไม่ใช่ฝากธนาคารอย่างเดียว

1.2 ไม่มีความมั่งคั่งสักที เป็นเพราะอะไร

“ทำไมคนรวยจึงรวยเอาๆ และทำไมคนจนจึงจนอยู่ดักดาน”

ความเข้าใจผิดประการที่ 1 : การมีงานทำเป็นทางเดียวที่จะสร้างความมั่งคั่งได้

เป็นเรื่องธรรมดาที่คนเราต้องทำงาน ตั้งใจทำงานให้ก้าวหน้าเติบโตต่อไป
และเก็บเงินเก็บทองเพื่อให้เกษียณได้อย่างมั่นใจว่าจะมีเงินไว้ใช้จ่ายได้อย่างเพียงพอ ที่จริงความคิดเช่นนี้ไม่ผิด

เพราะการเก็บออมเงินจากรายได้ไม่ว่าจะมาจากแหล่งใด เป็นฐานของการสร้างความมั่งคั่ง
แต่การขยายความมั่งคั่งจากเงินออมของมนุษย์เงินเดือนทำได้ไม่เร็วนัก คนรวยไม่ได้คิดเช่นนี้ ลองดูหลักการที่อธิบายเกี่ยวกับความมั่งคั่งไว้ว่า
“Wealth is when small efforts produce large results” ไม่ว่าคุณจะรักงานที่ทำมากเพียงใด ถ้ามันไม่ได้ก่อให้เกิดผลทวีคูณเกี่ยวกับความมั่งคั่ง
ก็ให้จงเชื่อเถิดว่า การพึ่งพิงรายได้จากการทำงานเพียงอย่างเดียว ไม่ใช่วิถีทางทำให้เกิดผลอย่างใหญ่หลวง (Large Results) ต่อความมั่งคั่งได้

คำตอบในเรื่องนี้ก็คือ ไม่ใช่เพียงแต่ทำงานหนัก (Work Harder) แต่ต้องเป็นการทำงานอย่างฉลาด (Work Smarter) ด้วย
การทำงานควรถูกมองว่าเป็นความไม่สะดวกสบายชั่วคราว (A temporary inconvenience) เท่านั้น
การทำงานช่วยให้เรามีกระแสเงินสดรับเพื่อรองรับค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิต และถ้าต้องการให้มีกระแสเงินสดรับสุทธิคงเหลือมากๆ
ส่วนที่เหลือมาจากการทำงานจะมีอยู่จำกัด ลองคิดดูว่า คุณจะออมได้มากที่สุดเท่าไรหลังจากหักค่าใช้จ่ายไปแล้ว
ทางที่ดีคุณจะต้องเรียนรู้วิธีสร้างกระแสเงินสดรับเพิ่มเติมจากสินทรัพย์อื่นๆ นอกจากตัวคุณซึ่งเป็น Human Asset
เพียงอย่างเดียวที่มุ่งหารายได้จากการทำงาน

ความเข้าใจผิดประการที่ 2 : การฝากเงิน คือ การลงทุนที่ดี

นี่ก็อีกเหมือนกัน การออมเป็นเรื่องที่ดีแน่นอน เป็นรากฐานการสร้างความมั่งคั่ง ประเด็นเรื่องการออมนี้
ความสำคัญอยู่ที่การมีวินัยที่จะออมอย่างสม่ำเสมอ และต้องเริ่มต้นตั้งแต่อายุน้อยๆ จึงจะได้เปรียบ อย่างไรก็ตาม คนที่มีความมั่งคั่งจะไม่เคยคิดเลยว่า
เงินออมที่ได้จากกระแสเงินสดรับสุทธิ แล้วนำไปฝากธนาคารจะช่วยสร้างความ มั่งคั่งได้
(ลองพิจารณาอัตราดอกเบี้ยเงินฝากแล้วปรับด้วยอัตราเงินเฟ้อดู)

คนส่วนใหญ่อ้างว่า การฝากธนาคารมีความปลอดภัย (ข้อนี้ก็ต้องพิจารณาว่าในอนาคตรัฐบาลจะไม่ค้ำประกันเงินฝากเต็มจำนวนแล้ว)
อันนี้น่าจะเป็นความเคยชิน ความคุ้นเคยของเรามากกว่า ลองมองย้อนไปดูว่า ฝากเงินมาหลายปีแล้ว เรารวยขึ้นขนาดไหน ถ้าประเด็นคือ
คุณต้องการความมั่งคั่ง คุณก็ต้องเรียนรู้ว่าทำอย่างไรจึงจะ Save Smart

ให้ระลึกไว้ว่า เงินออมในรูปเงินฝากของคุณถือว่าอยู่ในสถานะสินทรัพย์สภาพคล่องที่มีผลตอบแทนไม่สูงมาก
และเรานำมาอยู่ในสถานะนี้ชั่วคราวเท่านั้น (Parked Temporarily in Liquid) มันรอคอยให้เรากระจายไปลงทุนในสินทรัพย์อื่นๆ
ที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า อาจจะมีสภาพคล่องไม่สูงเท่า แต่เราต้องมาตอบว่า เราต้องการสภาพคล่องขนาดไหน
ขนาดที่จะต้องมีเงินฝากเป็นสินทรัพย์การเงิน 100% ที่เราถือครองหรือไม่

ความเข้าใจผิดประการที่ 3 : การมีหนี้สินเป็นสิ่งที่เลวร้าย จงหลีกหนีให้ไกลเหมือนเชื้อโรค

อันนี้เริ่มต้นก็ต้องชี้แจงก่อนว่า ไม่ได้มาสนับสนุนให้ทุกคนเป็นหนี้ ปัญหาของคนส่วนใหญ่ที่มีภาระหนี้สูงมักจะมาจากการบริโภค
ทำให้เกิดหนี้ประเภท Consumer Debt ขึ้น หนี้ประเภทนี้นี่แหละที่ควรหนีให้ไกลเหมือนเวลาเจอเชื้อโรค เพราะเป็นตัวบั่นทอนความมั่งคั่ง
ทำให้ฐานเงินออมเราลดลง ค่านิยมของการซื้อของมาบริโภค และทำให้ดูเหมือนว่า “มีภาพของความมั่งคั่ง (Appearance of Wealth)”
เป็นค่านิยมที่ไม่ได้ช่วยให้เกิดความมั่งคั่งที่แท้จริงได้เลย

แต่การมีหนี้ประเภท Investment Debt เป็นอีกคนละเรื่อง ลองนึกถึงตัวอย่างการซื้อบ้านซึ่งมีราคาแพง บางครั้งเรามีเงินไม่พอ
ต้องไปกู้ธนาคารมาบางส่วน การเกิดหนี้ประเภทนี้ทำให้ได้สินทรัพย์มาถือครองเพื่อใช้ประโยชน์ในระยะยาว ซึ่งอาจทำกำไรให้ผู้ลงทุนได้
แต่ผู้ลงทุนก็ต้องมีภาระการจ่ายคืนเงินต้นและดอกเบี้ย ซึ่งต้องไปบริหารจัดการรายได้รายจ่ายของตนเองให้ดี
ไม่ลงทุนอะไรเกินความสามารถที่จะทำให้กระแสเงินสดสุทธิมาจ่ายได (เพราะถ้าเกินตัวไปมาก เราก็จะได้เห็นหนี้เสียประเภท NPL
ในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้น)

หนี้ประเภท Investment Debt ก็เหมือนหนี้ประเภทอื่นที่พอเราจะกู้ก็เกิดความกังวลว่าจะจ่ายได้ไหม ไม่มีใครอยากเป็นหนี้หรอกครับ
ใครๆ ก็อยากเป็นไททั้งนั้น แต่ถ้าการก่อหนี้เป็นเครื่องมือให้คุณเป็นไททางการเงินได้ในอนาคต อันนี้ก็น่าสนใจนะครับ ให้คิดไว้ว่า
“You can never become wealthy without going into some from of investment debt.” ปัญหาอยู่ที่การบริหาร Investment Debt
อย่างชาญฉลาดนี่เอง

ที่มา โพสต์ ทูเดย์